

SCI-CONF.COM.UA

SCIENTIFIC RESEARCH: MODERN CHALLENGES AND FUTURE PROSPECTS

**PROCEEDINGS OF XI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JUNE 9-11, 2025**

**MUNICH
2025**

SCIENTIFIC RESEARCH: MODERN CHALLENGES AND FUTURE PROSPECTS

Proceedings of XI International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany

9-11 June 2025

Munich, Germany

2025

UDC 001.1

The 11th International scientific and practical conference “Scientific research: modern challenges and future prospects” (June 9-11, 2025) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2025. 729 p.

ISBN 978-3-954753-06-2

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Scientific research: modern challenges and future prospects. Proceedings of the 11th International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Munich, Germany. 2025. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/xi-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-scientific-research-modern-challenges-and-future-prospects-9-11-06-2025-myunhen-nimechchina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: munich@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2025 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2025 MDPC Publishing ®

©2025 Authors of the articles

105. *Пермінова С. О., Гайдай А. Ю.* 545
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ
106. *Тимошенко А. В., Шаповалова А. М.* 552
ВИКЛИКИ ДЕМОКРАТІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ В
УКРАЇНІ

PHILOLOGICAL SCIENCES

107. *Hacıada İlahə Əlşad, Cəfərova Mələhət Səhrab* 558
ELLIPSIS IN CONTEMPORARY ENGLISH SYNTAX: A CORPUS-
BASED STUDY OF OMISSION PATTERNS AND THEIR
PRAGMATIC FUNCTIONS
108. *Полякова Г. П.* 570
ВІДТВОРЕННЯ АСОЦІАТИВНОЇ ІРОНІЇ В АНГЛІЙСЬКОМУ
ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ
109. *Серафін Я. І., Полякова О. В.* 573
ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕКЛАМНИХ СЛОГАНІВ
110. *Токарєва Т. С.* 580
ДО ПИТАННЯ ПРО ВИРАЖЕННЯ ВВІЧЛИВОСТІ У НІМЕЦЬКІЙ
МОВІ
111. *Шебуняєв О. О., Сорокін С. В.* 586
ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІЗУ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО
АСПЕКТУ ТУРЕЦЬКОГО БІЗНЕС-ДИСКУРСУ

PHILOSOPHICAL SCIENCES

112. *Дяков О. С., Мараєва У. М.* 589
ЕПОХА ВІДРОДЖЕННЯ ТА ЇЇ ЦІННІСНО-СВІТОГЛЯДНИЙ ЗМІСТ
113. *Ігнат'єв В. А., Стріленко О. О.* 594
ФІЛОСОФСЬКІ ІДЕЇ АМОСОВА
114. *Нежута О. Я., Спінчевська П. С., Чернуха О. В.* 597
КАЛЕНДАРНО-ПОБУТОВА ОБРЯДОВІСТЬ ЯК ФАКТОР
ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ САМОІДЕНТИЧНОСТІ

ECONOMIC SCIENCES

115. *Jazykbayeva B., Borovikova S. O., Bekesh E. K., Aldabergenova G. Z.* 601
DEVELOPING MOTIVATION IN SPORTING ACHIEVEMENTS IN
SCHOOLCHILDREN
116. *Koba O.* 606
IMPLEMENTATION OF DIGITAL TECHNOLOGIES IN THE
CONSTRUCTION INDUSTRY: CURRENT STATUS AND
PROSPECTS
117. *Kozlovskiy A. V.* 610
PROBLEMS AND WAYS TO IMPROVE WORKING COST
MANAGEMENT OF CONSTRUCTION INDUSTRY ENTERPRISES

PHILOSOPHICAL SCIENCES

ЕПОХА ВІДРОДЖЕННЯ ТА ЇЇ ЦІННІСНО-СВІТОГЛЯДНИЙ ЗМІСТ

Дяков Олександр Сергійович

Студент

Марасва Уляна Миколаївна,

к.філос.н., доцент

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

м. Ужгород, Україна

Вступ./Introduction. Епоха Відродження складає важливий етап у розвитку всієї європейської культури. Саме тоді були закладені основи проблеми людини як універсальної істоти, у її багатоманітності самовираження, потягу до досконалості, утвердження гуманістичних цінностей, світського вільнодумства, розробки соціально-філософських проблем, що стали фундаментом для новоєвропейської філософії. Саме епоха Відродження заклала основи інтелектуальної думки та освіченості, підтримала наукові та експериментальні пошуки, які змінили погляд на людину, природу, суспільство і Бога. Гуманістична традиція, що склалася в епоху Ренесансу, робить акцент на людині, її творчості, духовному оновленні, проблемі свободи та самоутвердження, який визначає не тільки соціокультурний зріз проблеми людини, а й соціально-політичний і правовий. Попри це, важливим досягненням епохи стає утвердження християнських цінностей, погляд на людину у синтезі матеріальних та духовно-душевних чинників. Вже філософи античності ставили питання не тільки про першоджерела існування світу, а фундаментальну філософсько-антропологічну проблему людини, її душі, свободи, самореалізації. Саме тут, в античності вперше проблема людини як космічної істоти та її меж обговорюється представниками античної класики та філософії еллінізму. Середньовічний ідеал з її персоналістичною традицією

наближає людину до Бога, визначаючи в людині її духовну сутність. Епоха Відродження, підсумовуючи досвід антично-християнських пошуків, дає нове потрактування образу людини, визначаючи першочерговими її творчі, інтелектуальні та практичні чинники.

Мета роботи. / Aim. Мета роботи – дослідити ціннісно-світоглядний зміст епохи Відродження у його діалогічності та взаємодоповненості щодо конструювання універсальних гуманістичних цінностей.

Матеріали та методи./Materials and methods. Досліджуючи феномен Відродження, варто звернути увагу на історико-культурні умови його формування, оскільки саме вони зумовлюють основні ознаки філософсько-світоглядної традиції, що склалася в добу Ренесансу і піднесла проблему природи, людини і суспільства на новий рівень її осмислення. У дослідженні за основу взято сукупність загальнонаукових методів, зокрема методи аналізу та синтезу, порівняння, абстрагування, що дали змогу узагальнити концептуальні напрями історико-філософського дискурсу; визначити методологічні засади розвитку вчення про людину з урахуванням зміни парадигм; методи індукції та дедукції, для встановлення рис епохи Відродження та її корелюючих понять: «людина», «гуманізм», «чесноти» і похідні «божественне», «духовне», «моральність», «справедливість»; принцип історизму, який дав змогу простежити логіку зародження і трансформацію цінностей гуманізму у системі соціокультурного знання; принцип системності, що сприяв дослідженню філософії епохи Відродження у системі міждисциплінарного дослідження.

Філософські методи, зокрема, діалектичний, дав змогу уточнити та здійснити смислову диференціацію ключових понять, визначити універсальний зв'язок явищ та процесів розвитку історико-філософської думки; феноменологічний, що допоміг з'ясувати феномен гуманізму як особливий феномен свідомості і самоусвідомлення людини та її буття в епохи Відродження; трансцендентальний, який допоможе встановити фундаментальні ціннісно-світоглядні орієнтири у самоствердженні особистості на тлі духовної

кризи сучасного суспільства.

Результати та обговорення./Results and discussion. Відродження (фр. Renaissance) – епоха, що охопила в кінці XIII – початку XIV століття спочатку Італію, згодом розповсюдилася на країни північної Європи, стала перехідним етапом від Середньовіччя до Нового часу. Назва епохи пов'язана з італійським художником, архітектором та істориком мистецтва Джоржо Вазарі, який звертає увагу на звернення до античних ідеалів і визначає нову культурно-історичну епоху, надавши слову *Ренесанс* означення «бойового паролю» культурно-гуманістичної діяльності.

Відродження як ідейний та соціальний рух асоціювався з антифеодальним та антисхоластичним спрямуванням, утверджуючи новий світоглядний принцип – гуманізм, та звернення до пізнання природи (натурфілософія, пантеїзм). Зосереджуючи увагу на «натуралістичних» мотивах, де природа постає як «істинне буття», на перший план виходять природничо-наукові знання (математика, механіка, оптика, фізика тощо). Гуманізм, розглядаючи людину як творця світу культури, а не пасивного спостерігача, призводить до антропологізму, де власне життя людини стає актом індивідуального вибору.

Висновки./Conclusions. Феномен Відродження можна трактувати різнобічно як у сфері соціально-культурних, так і філософсько-світоглядних досягнень в період XIV-XVI століть, в основі яких покладений синтез античних та християнських ідей. Головною ознакою епохи Відродження є зверненням то зразків античного мистецтва, філософії, освіти та літератури у сфері гуманістичного знання. Піднесення людини, її творчих та інтелектуальних можливостей, індивідуалізм, свобода, вибір та права людини утверджують «*homo universale*» і закладають основи новоєвропейської соціально-філософської та політичної думки, утверджуючи гуманістичний світогляд як спосіб осмислення світу, природи, людини і Бога. Наукові відкриття епохи Відродження розкривають межі пізнання світу крізь призму пантеїстичного світобачення. Проблема людини, її природи, цінностей, свободи, духовного та творчого саморозвитку, її земного призначення стають основою нового

світосприйняття. Попри це, зберігається триєдність проблеми Бог-Людина-Природа. Однак, підхід до розуміння людини знімає її обмеженість, надаючи їй можливостей творчого саморозвитку, визначення нової системи цінностей з урахуванням індивідуальних особливостей людини: гідності, свободи, творчості. Людина перестає залишатися в тіні Бога, а індивідуалізм та волюнтаризм стають умовами її творчого зростання. Змінюються основи моралі, що утверджують права людини на земне щастя, відроджуються ідеї античного гедонізму та евідемонізму. Моральність розглядається як втілення людських потреб, конструювання соціально-правових відносин, суспільних обов'язків, втілення ідей свободи та рівності, національної самосвідомості.

Взаємовідношення людини і Бога в епоху Відродження формується у лоні романського та германського напрямків. Попри те, що новий світогляд об'єктивно містив заперечення релігії: людина скидає з п'єдесталу Бога і займає його центральне місце, гуманісти намагаються переосмислити основи раннього християнства та відкинути крайній аскетизм, віднайти одвічні християнські духовні цінності. Тому Ренесанс акцентує на людині духовній у єдності розуму, душі і духу. Це і є небесне походження людяності, моральності. Свобода вибору і самоутвердження робить людину вінцем творіння Бога, яка здатна будувати своє земне життя на принципах гуманності, толерантності, співчуття і милосердя. Антропологічні дослідження мислителів Ренесансу стають основою для утвердження основних чеснот людини в душі християнської традиції.

Українська філософська традиція утверджує гуманістичні принципи світосприйняття, наслідуючи головні ідеї представників європейського Відродження. Складні соціально-культурні та політичні умови України в період Відродження призводять до розробки низки головних проблем, серед яких: звільнення свідомості від теократизму, ідеї рівності, свободи, захист природних прав людини, формування національної самосвідомості на основі української автентичної культурної традиції. У творчості українських мислителів людина постає у синтезі матеріального та духовного буття, у взаємовідношенні з Богом та відповідно Його задуму. Християнські ідеї по-новому осмислюються, їх

джерелом стає неоплатонізм, що вплітається в багату колоритну національну культуру з її софійним, споглядальним та інтровертним характером. Відбувається злиття людського і божественного в людині, що надає їй можливості нести в собі іскру божественної благодаті в пізнанні істини. Тому людина – носій високих духовних цінностей і християнської моралі, а гуманістична традиція звернена до онтологічних засад буття людини, її гідності, призначення та ключової ролі в універсумі. В цьому розкривається гуманістично-пантеїстичний світогляд, в центрі якого – призначення людини, її природні потреби та інтереси, залежні від волі. Попри потяг до секулярної культури, мислителі прагнуть піднести людину до Бога в її духовних та моральних якостях, формуючи нову моральність та соціальну справедливість.

Важливим досягнення епохи Ренесансу є переосмислення християнських цінностей, які утверджують гуманістичні ідеали. Досконалість людини вимірюється не стільки її земним самовизначенням, а з урахуванням її цінностей та чеснот, де проявляється божественне начало. Любов до ближнього, надія, мужність, щедрість, справедливість, милосердя, у синтезі антично-християнських ідей постають уособленням нового типу людини. Творча індивідуальність виявляє себе у своїй унікальності, здатності робити розумний вибір, формувати власні якості і чесноти, вдосконалюватися інтелектуально, морально і естетично. Концепція Бога тут постає як важлива складова людинотворчого процесу, адже людина є божественним творінням, наділена особливою здатністю творити саму себе. Поєднуючи земне і божественне, людина покликана розвивати свою раціональність у нескінченному процесі очищення і вдосконалення. Отже, гуманісти наповнюють християнські чесноти новим змістом з урахуванням особливостей своєї епохи. Людина як втілення Духу будує своє земне життя відповідно до божественних істин, керуючись високою свідомістю, моральними законами, розумом і вірою, а основи нової моральності визначають перспективи її творчого самовдосконалення.